

'Unverpackte' wereldomzeiling

Tekst: Mieke Hollebrand-Bonsang

Fotografie: Ivar Smits en Floris van Hees

De Sailors for Sustainability *Ivar Smits* en *Floris van Hees* hebben hun huis, auto en baan opgegeven en zijn in juni met hun zeiljacht *Lucipara*² vertrokken voor een wereldreis van vijf jaar. Het doel van hun reis is om op zoek te gaan naar voorbeelden van succesvolle oplossingen voor duurzaamheidsvraagstukken.

Wat bezielt deze Sailors for Sustainability?

Ivar Smits is de 42-jarige schipper. Ivar zeilt al zijn hele leven en heeft meer dan twintig jaar ervaring als zeilinstructeur. Hij is opgeleid als bedrijfskundig ingenieur, communicatiedeskundige en *sustainability leader*. Tot kort voor vertrek werkte Ivar op

de duurzaamheidsafdeling van AkzoNobel.

Zijn partner en co-schipper is de 38-jarige *Floris van Hees*. Floris groeide op in Zwitserland en volgde zeezeilcursussen om een inhaalslag te maken op zeilgebied. Hij is opgeleid als jurist met een specialisatie in mensenrechten en democratie. Floris werkte als advocaat en zette kort voor vertrek een project op dat maatschappelijke organisaties toegang geeft tot gratis juridisch advies.

Duurzaam?

Duurzaamheid, duurzaamheidsvraagstukken en -oplossingen, we komen het bijna dagelijks in de media tegen. Iedereen weet wel zo ongeveer waar het over gaat. Maar wat betekent het precies? Duurzaamheid is door de jaren heen een containerbegrip geworden. Alles wat te maken heeft met maatschappelijk verantwoord leven, milieu, ecologie en toe-

'Sustainable duo: Ivar Smits (links) en Floris van Hees. Op de achtergrond de *Lucipara*..'

komstgericht denken wordt tegenwoordig onder duurzaamheid geschaard. Veelal wordt de term duurzaamheid omschreven aan de hand van de theorie van de drie P's: *People* (mensen), *Profit* (winst), *Planet* (aarde).

Naast het feit dat we geld willen verdienen en van de welvaart genieten is het ook onze taak om goed voor de mensen en het milieu te zorgen. Immers, als we dit verzakten is onze toekomst in het geding. Daarom moeten wij daar nu onze verantwoordelijkheid voor nemen. Wanneer wij bijvoorbeeld alle fossiele brandstoffen verbruiken, zal de volgende generatie met een enorm probleem zitten. Dit geldt ook voor vraagstukken als opwarming van de aarde, CO²-uitstoot en voedselproblematiek.

Wat vooraf ging

Als Ivar de *Lucipara*² in 2004 koopt, is de stalen Buchanan 47 veertig jaar oud en nodig aan renovatie toe. Om duurzaam en enigszins comfortabel te kunnen varen, moet Ivar flink aan de bak. Op de romp en masten na heeft hij door de jaren heen alles vervangen. Het teak wordt van het dek gesloopt om te voorkomen dat het staal eronder verder roest. De hele kajuitopbouw en het interieur worden vervangen en er worden een windgenerator, zonnepanelen en watermaker geïnstalleerd. Daarnaast wordt flink geïnvesteerd in een uitgebreide zeilgarderobe en een windvaan. Voor de bijboot wordt een elektrische buitenboordmotor aangeschaft. De kosten vliegen de pan uit, maar de vele dromen over toekomstige mooie bestemmingen houden de mannen overeind.

Op zee is hulp vaak ver weg. Als er onderweg iets fout gaat, moet je vertrouwen op je eigen kunnen en op elkaar. De laatste maanden voor het vertrek is dan ook hard geoefend op zelfredzaamheid, zoals

het downloaden en interpreteren van weerkaarten midden op zee, de man-over-boord-manoeuvre, medische handelingen en het herkennen van onderkoeling.

Van vrienden hebben Ivar en Floris geleerd hoe ze zelf hun zeilen kunnen repareren, mooie foto's kunnen maken en de zelf gevangen verse vis kunnen fileren en bereiden. Want ook dát hoort bij duurzaam varen.

Onverpakt

Het eerste project dat Ivar en Floris op hun reis tegenkomen is het winkeltje *Unverpakt* van Marie Delaperrière in het Duitse Kiel. Marie verkoopt daar géén artikelen in verpakkingen die maar één keer kunnen worden gebruikt. Om ook bij de inkoop voor de winkel weinig verpakkingsafval te veroorzaken, koopt Marie in bulk in. Bovendien koopt Marie zoveel mogelijk biologisch verantwoorde producten bij producenten uit de regio, waardoor het transport tot een minimum wordt beperkt en het milieu minder wordt belast. Doordat de klant precies kan kopen wat hij op dat moment nodig heeft, zijn onnodige restjes na het koken verleden tijd en verspillen we minder voedsel.

Wat opvalt is dat door het ontbreken van verpakkingen, het merk van een product niet meer belangrijk is. Je ziet het eten dat je koopt, kunt het ruiken en in veel gevallen zelfs aanraken. De kwaliteit kun je daardoor zelf beoordelen.

Er zijn geen tien soorten spaghetti waaruit je kunt kiezen, want Marie heeft die keuze al voor je gemaakt en zij staat garant voor de kwaliteit van de producten. De ondertitel van *Unverpakt* is dan ook *lose, nachhaltig, gut*. In goed Nederlands: los, duurzaam, goed.

Met je Tupperware-bakje naar de supermarkt voor precies drie ons rijst. Misschien wat omslachtig, maar wel duurzaam.

In Duitsland kán het. Na hun bezoek aan Marie Delaperrière zijn Ivar en Floris ook overtuigd en gaan de uitdaging aan door het op hun boot uit te proberen.

Elke keer als ze nu de Tupperware doosjes met muesli, couscous en pinda's uit Maries winkel openen, krijgen ze een goed gevoel. De afvalberg verkleinen kán, als je maar bereid bent bewuster boodschappen te doen en voorbereid op pad te gaan.

'Unverpakt: Floris met Marie Delaperrière..'

'Onverpakt en duurzaam..'

In volgende edities van Het Bestek meer over de reis van de *Sailors for Sustainability*.

Voor wie meer wil lezen:

www.sailorsforsustainability.nl

U kunt de reis van de Lucipara² ook volgen op Facebook, Twitter en Instagram.